Իսր, ա. խոտել. 2. գերել սահմանել. գերեզմիսն. lier; 2. faire prisonnier; captivité.

Իսրա՛, ա. (զհետաւ սերի՛.) վաղագոյն. արագագոյն. plus prompt, plus vite.

Իսրա, ա. յտ. Իսիր, Իզ.

Իսրար, ա. յտ. սրբր, Իզ.

Իսրար, գ. (Հաշիշ.) խիստ ինչ արբեցուցիչ խաղեալ ի գերբուսոյ խնկեալի. haschisch, préparation enivrante faite avec des feuilles du chanvre indien.

Իսրէ, գ. (= քէսրէ.) յայնմանանգ (/)որ ընդ խոսողանգնանգիցս անն զայն ի յայնասրի ի ընդ ինանչանս զայն ը յայնասրի. accent voyelle, qui a le son de l'i avec les lettres douces, et de l'e muet un peu appesanti avec les lettres dures.

Իսրիմէք, գ. արբինալ. 2. խոտել. s'enivrer, se griser; 2. enrager.

Իսքէն, ա. (զհետաւ սաքին.) հանգարտագոյն. խաղաղագոյն. plus tranquille, paisible.

Իսքեր, ա. (սեր-խօշ.) արբեալ. ivre, enivré.

Իսքի, գ. (գասիմ.) նախնի. 2. (՝ամիգ.) հին. մաղ. vieux, ancien; 2. usé.

— զէման. (էհամը մազկեէ.) սահմանել ժամանակ. le vieux temps.

— պիւսքիւ. հնագոյն. նոր գոյն. vieilleries.

Իսքիմէք, գ. հնացուցանել. rendre vieux, user.

Իսքի(լէն)մէք, գ. հնանալ. մաղել. vieillir, s'user.

Իսքիլիք, գ. հնարիւն. usure, vétusté.

Իսքիճի, գ. հնախրիսգ. վճռաւոր հնագոյ. 2. որ ժողովի խրատ գարդարանոց. 3. խրատ՝ որ ջրվի ի խրիսգի հին մաղ. (un marchand) fripier; 2. chiffonnier; 3. carreleur, savetier ambulant.

Իսքիմէք, գ. տես Իսքի(լէն)մէք:

Իսֆար, ա. յտ. սէֆիր. 2. սիֆր, Իզ.

Իսֆէլ, ա. (զհետաւ սէֆիլ.) Իզ. էսաֆիլ, յտ. խոնարհագոյն. ոնարգ. bas; vil.

Իվ, գ. (պէյթ. խանէ.) գոն. maison.

— խալգը. (չօլուգ չօնուգ.) գոն. maison.

— պարգ. (գոն գեղ.) գոն. ընդանիք. 2. սահմանման վիճակ. maison, famille; 2. ménage.

Իվախլ, ա. յտ. էվվէլ, Իզ. առաջնագոյն. առաջնագոյն գոն սահման. ամիսքն. les premiers, les dix premiers jours du mois; commencement.

Իվալի, ա. յտ. էվլա, Իզ.

Իվախըր, ա, յտ. ախըր, Իզ. յետինագոյն. վերջին գոն սահման. խոտարանգ. les derniers, les dix derniers jours du mois; fin.

Իվամիր, ա. յտ. էմիր, Իզ.

Իվասրեթ, ա. յտ. էվասրեթ, Իզ. միջին. միջին գոն սահման. միջ. միջոց. les mitoyens, les dix jours du mois qui se trouvent entre les dix premiers et les derniers; milieu.

Իվասրբ, ա. յտ. ասրբէ(թ), Իզ.

Իվգաթ, ա. յտ. վագթ, Իզ.

Իվգափ, ա. յտ. վագփ, Իզ. 2.

Իվգա՛, ա. յտ. վաղ՝, Իզ. գնացյտ. վարյտ. conduite, manières.

Իվգա՛ը, գ. հաղորդարարոյ. բարեբարոյ. qui a de bonnes manières, une bonne conduite.

Իվգահ, ա. (զհետաւ վագիհ.) յայտնագոյն. plus clair, manifeste, évident.

Իվգան, ա. յտ. վէգն, Իզ.

Իվգար, ա. յտ. վիգը, Իզ. 2.

Իվէթ, գ. (պէյթ.) այո. oui.

Իվէթլէմէք, գ. այո ասել. répondre oui à qc., affirmer.

Իվէթլէմէք, գ. ճանապարհել. փութալ. se hâter, se dépêcher.

Իվէրմէք, գ. տես Իվէնմիրմէք:

Իվիթան, ա. յտ. վաթան, Իզ.

Իվիթան, ա. յտ. վէթէա, Իզ. 1. — 2. ազգանուն. նախարարք. les chefs ou les grands de l'empire.

Իվիթար, ա. յտ. վէթէր, Իզ.